

Jeg kan ikke lade være at understrege, at det er en noget platonisk Anerkendelse af dette Krav, som endog siges at være absolut nødvendigt, naar man ikke desto mindre ikke vil tage Konsekvensen og sørge for at give de Lettelser, som man selv anerkender for absolut nødvendige. Naar jeg fremsætter disse Bemærkninger, er det, fordi Spørgsmaalet om Børnefradrag i adskillige kommunalpolitiske Kredse har været Genstand for meget ivrige Debatter, hvor specielt mit Partis Stilling er blevet meget stærkt angrebet, og man har dér henvist til Socialdemokratiet som Bannerfører for dette naturlige Krav. Nu ser vi ved denne Lejlighed, at Glansen er gaaet noget af St. Gertrud, idet Socialdemokratiet ikke har turdet tage den fornødne Konsekvens. Jeg haaber imidlertid, at den ærede Ordfører og Socialdemokratiet overfor det Ønske, som er blevet fremsat saa stærkt fra Frederiksbergs Side, og som har fundet fuld Tilslutning ogsaa fra de socialdemokratiske Medlemmer derude, vil stille sig imødekommende, saaledes at vi faar Lov til at give dette Børnefradrag paa 500 Kr.

Elna Munch: Dette Forslag skyldes som nævnt af de foregaaende ærede Talere en Henvendelse fra Københavns Kommunalbestyrelse. Der har indenfor denne været fuld Enighed om, at det vil være nødvendigt at anvende de i 1919 indførte Skattesatser ogsaa i det kommende Aar. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Hagbart Berg) kom ind paa en Omtale af, at Københavns Kommune fik saa overordentlig høje Skatter, at en saa stor Del af Skatterne faldt paa denne Kommune, og det var, ligesom om der var en bebrejdende Tone hos det ærede Medlem i den Anledning. Jeg skal derfor kun lige pege paa, at Københavns Kommune under Krigstiden har maattet bære en uforholdsmæssig stor Del af Byrderne ved Bolignøden, som i ganske særlig Grad skyldes Indvandring til København fra det øvrige Land; Kommunen har derigennem haft saa enorme Udgifter, at der ikke er noget urimeligt i, at den ogsaa maa have høje Skatter. Efterdønningerne heraf vedvarer endnu, saaledes at det vil være umuligt for Københavns Kommune i det følgende Aar at nøjes med mindre Skatteindtægt end den, som de angivne Skattesatser vil bringe.

Forud for Henvendelsen til Rigsdagen er der indenfor Københavns Kommunalbestyrelse foregaaet en nærmere Overvejelse af, om man ikke paa adskillige Punkter burde gaa til Ændringer. Man er imidlertid under alle disse Foranstaltninger gaaet ud fra, at der forestaar en almindelig Revision af den kommunale Skattelovgivning, og har derfor opgivet at fremsætte videregaaende Ændringsforslag i Aar. Jeg er dog ikke ganske sikker paa, at man her har handlet ud fra ganske rigtige Forudsætninger. Jeg er ikke ganske vis paa, at den Forudsætning, Københavns Kommunalbestyrelse er gaaet ud fra, ikke i nogen Grad er falsk, for samtidig med dette Lovforslag har den højtærede Indenrigsminister jo fremsat et kommunalt Skattelovforslag, som ganske vist har et ret betydeligt Omfang, men det viser sig, at dette Forslag kun er en Samling af midlertidige Bestemmelser, som ingenlunde kan kaldes en Revision af den hidtidige Lovgivning. Jeg vil derfor gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han paatænker at tage den kommunale Lovgivning op til en samlet Revision, omfattende baade personlige Skatter og Ejendomsbeskatning. Og hvis dette ikke skulde være Tilfældet — hvad man i Københavns Kommune udtrykkelig er gaaet ud fra under alle Forhandlinger og ved Fremsættelsen af dette Forslag —, vil jeg gerne bede den højtærede Indenrigsminister meddele os, om han tænker paa at tage op til særlig Behandling Spørgsmaalet om den kommunale Ejendomsbeskatning for Kommunerne under eet eller særlig for København. Fra Københavns Kommunalbestyrelses Side foreligger et Forslag om en Forandring i Ejendomsbeskatningen med Optagelse af Grundskyld, og jeg vil da gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om han i den nærmeste Fremtid tænker paa at tage Hensyn til denne Henvendelse.

Men under Hensyn til den ventede almindelige Revision undlod Københavns Kommunalbestyrelse altsaa at optage Tanken om videregaaende Ændringer nu. Der var imidlertid et Ændringsforslag, som der viste sig stærk Sympati for indenfor de forskellige Grupper i Borgerrepræsentationen. Fra radikal Side foresloges det, at Børnefradraget, der nu er sat til 300 Kr., skulde forhøjes til 400 Kr. Ingen af de